

Súd: Krajský súd Prešov  
Spisová značka: 19Co/48/2020  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8116218688  
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 02. 2022  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zlata Simková  
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8116218688.2

## Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Zlaty Simkovej a členov senátu JUDr. Gabriely Vílágiovej a JUDr. Karola Krochtu v spore žalobcov: v 1. rade O. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom XXX XX P., a 2. rade W. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom XXX XX P., proti žalovaným: v 1. rade CEE COLLECT Slovakia s.r.o., Pražská 11, 811 04 Bratislava, IČO: 45 882 053, zastúpený spoločnosťou BBH advokátska kancelária, s.r.o., Suché Mýto 1, 811 03 Bratislava, 2. rade Dražby a aukcie, s.r.o., Flámska 1, 036 01 Martin, IČO: 36 751 642, zastúpený spoločnosťou Advokátska kancelária Gallo, s.r.o., Jilemnického 30, 036 01 Martin, 3. rade Slovenská sporiteľňa, a.s., Tomášikova 48, 832 37 Bratislava, IČO: 00 151 653, zastúpený spoločnosťou Advokátska kancelária Mária Grochová a partneri s.r.o., Bočná 10, 040 01 Košice a 4. rade U. Z. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX D. XXX, zastúpený Mgr. Ivanom Mazancom, advokátom, Metodova 12, 080 01 Prešov, o náhradu škody spôsobenej dražbou, o odvolaní žalobcov proti rozsudku Okresného súdu Prešov, č. k. 13C/233/2016-345 zo dňa 24.09.2019 takto

### rozhodol:

Zrušuje rozsudok a vracia vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

### odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu a žalovaným v 1. až 4. rade priznal voči žalobcom v 1. a 2. rade náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých rozhodne po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

2. Rozhodol tak o žalobe, ktorou sa žalobcovia domáhali, aby súd uložil žalovaným spoločne a nerozdielne zaplatiť im sumu 23.110 eur a súdny poplatok. Ako titul žaloby uviedli náhradu škody spôsobenej vyhlásením, uskutočnením a príklepom predmetu dražby, a to ich nehnuteľnosti rodinného domu a pozemkov evidovaných na LV č. XXX, pre okres Z., obec P., kat. úz. P., ktoré nehnuteľnosti špecifikovali. V odôvodnení žaloby uviedli, že so žalovaným v 3. rade dňa 22.06.2006 uzatvorili Zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX a Zmluvu o zriadení záložného práva k uvedeným nehnuteľnostiam. Žalovaný v 3. rade previedol svoju pohľadávku voči ním na žalovaného v 1. rade, ktorý sa dražbou predmetných nehnuteľností stal ich vlastníkom. V čase uzavretia Zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam ich hodnota bola znaleckým posudkom určená na sumu 53.110 eur. V čase realizácie záložného práva tieto nehnuteľnosti boli ohodnotené na sumu 33.817,48 eur, a to na základe znaleckého posudku vypracovaného žalovaným v 4. rade ako súdnym znalcom. Uvedené nehnuteľnosti boli vydražené za 30.000 eur.

3. Žalobcovia mali za to, že žalovaní spoločne a nerozdielne spôsobili im škodu rovnajúcu sa rozdielu medzi pôvodnou hodnotou predmetu dražby t.j. sumu 53.110 eur a priklepnutou sumou 30.000 eur, čo je suma 23.110 eur. Konanie žalovaných považujú za konanie odporujúce dobrým mravom a zákonným normám, ktoré žalobcov dostalo do straty ich bývania.

4. Žalovaní so žalobou nesúhlasili. Žalovaný v 1. rade navrhol žalobu zamietnuť, žalovaný v 2. rade tvrdil, že žalobcovia nedoložili existenciu protiprávneho úkonu, žalovaný v 3. rade namietal absenciu svojej pasívnej vecnej legitímácie s konštatovaním, že on neparticipoval na dražobnom procese. Žalovaný v 4. rade uviedol, že svojím konaním nespôsobil žalobcom finančnú škodu, nie je pasívne legitimovanou osobou v danom konaní, dražbu uskutočnenú dňa 15.07.2015 nevykonával, nezúčastnil sa jej, ani nemá znalosti o skutočnostiach týkajúcich sa dražby. So žalovaným v 1. rade nespolupracuje, so žalovaným v 2. rade nemá žiaden zmluvný vzťah, spolupracuje iba s internetovým portálom expresnyposudok.sk, cez ktorý bol oslovený žalovaným 2. rade za účelom vypracovania príslušného znaleckého posudku.

5. Súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní a citujúc ust. § 415; § 417 ods. 1; § 420 ods. 1 zák. č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka; § 12 ods. 1, 5; § 21 ods. 2 § 33 ods. 2 až 4 zák. č. 527/2002 Z.z. o dobrovoľných dražbách skonštatoval, že v danom prípade sa žalobcovia domáhali náhrady škody od žalovaných spôsobenej im údajne vyhlásením, uskutočnením a príklepom predmetu dražby (rodinného domu s pozemkami), ktorý bol v tom čase v ich vlastníctve. Konštatoval, že ako nevyhnutné predpoklady vzniku zodpovednosti za škodu sú: porušenie právnej povinnosti žalovanými, resp. prítomnosť okolností zakladajúcich ich osobitnú objektívnu zodpovednosť, vznik škody a príčinná súvislosť medzi porušením povinnosti, resp. okolnosťou zakladajúcej objektívnu zodpovednosť žalovaných a vznikom škody (a pri subjektívnej zodpovednosti navyše aj zavinenie). Tieto predpoklady v konaní preukázané súd prvej inštancie nemal.

6. Žalobcovia v konaní poukazovali na to, že majú pochybnosti o dodržaní ustanovení zákona o dobrovoľných dražbách a škodu spôsobenú im dražbou uplatnili ako rozdiel medzi pôvodnou cenou ich nehnuteľnosti stanovenou v r. 2006 pri čerpaní úveru od žalovaného v 3. rade a cenou dosiahnutou z výťažku na dražbe vykonanej žalovaným v 2. rade v r. 2015 (uskutočnenej z podnetu žalovaného v 1. rade ako navrhovateľa dražby, a to na základe jeho pohľadávky voči ním postúpenej mu žalovaným v 3. rade, s vyvolávacou cenou podľa znaleckého posudku vypracovaného žalovaným v 4. rade) s tým, že v rozsahu tohto rozdielu im bola podľa žalobcov spôsobená škoda spoločným konaním žalovaných. Prvoinštančný súd uviedol, že rozdiel súm nemožno považovať za škodu spôsobenú v príčinnej súvislosti s akýmkoľvek konaním žalovaných, lebo cena dosiahnutá na dražbe nebola spôsobená porušením povinnosti žalovaných, ale nezáujmom, resp. nedostatkom účastníkov dražby. To čo žalobcovia vyčítajú žalovaným, nemalo vplyv na možnosť dosiahnutia vyššieho výťažku z dražby a s tvrdenou škodou nesúvisí. Postúpenie pohľadávky voči žalobcom od ich pôvodného veriteľa (žalovaného v 3. rade) žalovanému v 1. rade, návrh žalovaného v 1. rade na vykonanie dražby, ocenenie dotknutých nehnuteľností žalovaným v 4. rade a ani vykonanie dražby žalovaným v 2. rade nemali vplyv na možnosť dosiahnutia vyššieho výťažku z dražby. Len jediná okolnosť žalobcami tvrdená by mohla reálne mať vplyv na výšku výťažku z dražby, a to údajný nedostatok zaslania znaleckého posudku a oznámenie o dražbe žalobcovi v 1. rade zo strany dražobníka, čo bolo vyvrátené žalovaným v 2. rade, ktorý preukázal, že žalobcovi v 1. rade znalecký posudok i oznámenie o dražbe riadne zaslal (hoci ho neprevzal) a oznámenie o dražbe publikoval v Obchodnom vestníku, regionálnej tlači a zverejňoval aj cez obec. Žalobcovia napriek výzve súdu nešpecifikovali žiadne také konanie, z ktorého by mala vyplývať spôsobená škoda tak, ako ju žalobcovia prezentovali v tomto konaní a rovnako vykonané dokazovanie neumožňovalo prijať záver, že by konaním niektorého zo žalovaných boli spôsobené také nedostatky v dražbe, ktoré by mali mať za následok uplatnenú škodu.

7. Pokiaľ ide o eventúálne nedostatky súvisiace s procesom dražby, zákon umožňuje ich preskúmanie (iba) žalobou o neplatnosť dražby, pre ktorú stanovuje navyše (nepochybne z dôvodov právnej istoty) prekluzívnu lehotu troch mesiacov odo dňa príklepu, a ak táto lehota uplynula, javí sa byť logickým, že ďalšie preskúmanie údajných nedostatkov dražby v inom konaní (než o určenie neplatnosti dražby) prípustné nie je, inak by toto ustanovenie nemalo žiaden význam: „Ak právny poriadok poskytoval sťažovateľke priestor na odvrátenie neželaného stavu (§42a Občianskeho zákonníka) a sťažovateľka z nevedeného, resp. neznámeho dôvodu v prejednávanej veci nekonala včas, toto jej nekonanie predstavuje bezdôvodné správanie. Jej bezdôvodnému správaniu teda nie je možné priznávať právnu ochranu v podobe zásahu do veci prostredníctvom § 39 Občianskeho zákonníka“ uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 20. 9. 2017, sp.zn. III. ÚS 573/2017-14).

8. Ak by mala škoda podľa žalobcov spočívať v rozdieli medzi cenou dosiahnutou na dražbe a nejakou inou cenou, tak žalobcovia, ktorí spolu žijú v spoločnej domácnosti, o cene predmetu dražby určenej znaleckým posudkom i oznámení dražbe z ich doručenia žalobkyni v 2. rade nepochybne vedeli, v

zmysle ust. § 417 ods. 1 OZ voči znaleckému posudku mohli a mali vzniesť námietky, a aj neskôr v rámci dražby mohli a mali svojim konaním iniciovať, resp. vyvolať (vo svoj prospech) väčší záujem o dražené nehnuteľnosti, a dosiahnuť tak väčší výťažok aby im škoda nevznikla.

9. Súd prvej inštancie ani len teoreticky nevidel možnosť, že by im samotní žalovaní spôsobili škodu, ktorú žalobcovia ustálili ako predmet tohto konania, a preto ich žalobu ako nedôvodnú zamietol.

10. Výrok o trovách konania odôvodnil ust. § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1, 2 CSP. Konštatoval, že žiadne dôvody, pre ktoré by bolo možné úspešným žalovaným im vzniknuté trovy tohto konania (preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré im vznikli v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva) v zmysle ust. § 257 CSP celkom výnimočne nepriznať a žiadať, aby ich znášali samy, strany netvrdili a ani súd nezistil. Strana, ktorá realizuje kroky k začatiu alebo trvaniu občianskeho súdneho konania, musí vždy zvážiť jeho začatie resp. obranu v ňom, a podľa všetkých okolností, priebehu konania a vyjadrení protistrany prípadne aj jeho predlžovanie resp. trvanie na podanom návrhu, a preto musí znášať aj dôsledky s tým spojené plynúce z jej procesného neúspechu v konaní. V súvislosti s eventúálnymi úvahami o aplikácii výnimočného ust. § 257 CSP súd prvého stupňa zároveň poukázal aj na výklad obsahovo obdobného ust. § 150 O.s.p. v rozhodnutí Ústavného súdu ČR pod sp. zn. IV. ÚS 3678/12.

11. Žalovaní boli v konaní úspešní v celom rozsahu, preto im súd voči žalobcom priznal nárok na plnú náhradu trov konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd samostatným uznesením.

12. Proti uvedenému rozsudku v zákonom stanovenej lehote podali odvolanie žalobcovia. V odvolaní namietali zaujatosť zákonného sudcu s poukazom aj na to, že rozsudok im bol doručený neskoro, a to až 6 mesiacov po vyhlásení rozsudku. Tiež konštatovali, že im žalovaný v 3. rade nevyplatil na úvere sumu 33.193,92 eur, ale iba sumu 32.961,56 eur, t.j o 232,36 eur menej, čo považovali za neprijateľnú zmluvnú podmienku. V tejto súvislosti uviedli, že žalovaný v 3. rade nespresnil výšku plnenia, ktorú vo vzťahu k nim realizoval. Uviedli, že do dražby uhradili sumu 16.995 eur, teda mali uhradiť už iba 15.966,56 eur a nie 33.817,47 eur, ktoré žalovaný v 1. rade od nich požadoval. V odvolaní zrealizovali výpočet, podľa ktorého na úver uhradili 50.812 eur, lebo 16.995 eur uhradili samotní žalobcovia, suma 33.817,48 eur je hodnota nehnuteľnosti podľa znaleckého posudku. V ďalšom poukázali na to, že pri poskytnutí im úveru žalovaným v 3. rade tento súhlasil s hodnotou nehnuteľnosti podľa znaleckého posudku vo výške 53.110 eur. Uvedené nehnuteľnosti boli vydražené za 30.000 eur, teda škoda na ich strane predstavuje sumu 23.110 eur. Prítom pri priamom predaji rodinného domu by jeho cena predstavovala 71.900 eur. Úver poskytnutý žalovaným v 3. rade je plný neprijateľných zmluvných podmienok, preto je nezákonná aj záložná zmluva, lebo znenie všetkých listín im predložil žalovaný v 3. rade. Opätovne bolo namietané, že žalobcovi v 1. rade nebol doručený znalecký posudok a oznámenie o dražbe, lebo uvedené zásielky si neprevzal v odbernej lehote, keďže bol pracovne v zahraničí. Poukázali na to, že znalec podhodnotil cenu ich rodinného domu, keďže vyhodnotil klamlivý znalecký posudok. Rovnako opätovne namietali podmienky dražby.

13. K odvolaniu žalobcov sa vyjadrili všetci žalovaní. Žalovaný v 1. rade uviedol, že napadnutý rozsudok je správny a odvolanie žalobcov je nedôvodné, nezrozumiteľné, nie je daný dôvod odvolania podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP, lebo neboli splnené podmienky na náhradu škody ani podľa zákona č. 527/2002 Z.z. o dražbách a ani podľa Občianskeho zákonníka. Znalecký posudok bol doručený žalobkyni v 2. rade a žalovaný v 1. rade si ho neprevzal, žalobcovia nepodali námietky do 10 dní podľa § 12 ods. 5 zákona o dražbách. Podľa neho súd prvej inštancie správne vyhodnotil dôkazy v konaní zrealizované. O námietke zákonného sudcu už bolo v konaní rozhodnuté. Navrhol rozsudok potvrdiť a priznať mu náhradu trov odvolacieho konania.

14. Aj žalovaní v 2. a 4. rade sa k odvolaniu žalobcov vyjadrili tak, že neboli v konaní preukázané podmienky na náhradu škody, navrhli rozsudok potvrdiť a priznať im náhradu trov odvolacieho konania.

15. Žalovaný v 3. rade navyše k odvolaniu žalobcov uviedol, že toto je osočujúce a nespĺňa zákonné predpoklady odvolania. Poukázal na nález ústavného súdu vo vzťahu k osočovaniu. Odvolanie bolo podané bez konkrétnych odvolacích dôvodov, právne posúdenie veci je žalobcami namietané bez argumentácie a rovnako sú namietané aj nesprávne skutkové zistenia, ich tvrdenia nie sú podložené

žiadnou argumentáciou. Žalobcovia klamú, že im žalovaný v 3. rade nedal možnosť dohody, lebo to nie je pravda, nakoľko ani ponúknutú dohodu žalobcovia nedodrжали. S poukazom na nález ústavného súdu uviedli, že iba všeobecné dôvody odvolania nie je splnením odvolacích dôvodov. Navrhol preto odvolanie odmietnuť. Ak žalobcovia sa domáhajú náhrady škody v súvislosti s dražbou, on nie je pasívne legitimovaný v takomto prípade, lebo chýba kauzálny nexus, t.j. vzťah príčinnej súvislosti, ktorý musí byť priamy, nie sprostredkovaný. Nie je tu možné riešiť zákonnosť dražby, keďže v inom konaní (sp. zn. 28C/359/2015) boli žalobcovia nečinní, v ktorom konaní napriek výzve súdu neoznačili správny okruh žalovaných, preto bola žaloba zamietnutá (a ďalšie konanie bolo podané po lehote 3 mesiacov od dražby), preto v predmetnom konaní už nie je možné splnenie podmienok dražby riešiť ako predbežnú otázku. Navrhol tak napadnutý rozsudok potvrdiť a priznať mu 100 % náhradu trov odvolacieho konania.

16. Žalobcovia sa k replikám žalovaných vyjadrili ďalším podaním, v ktorom zotrvali na osočovaní tak zákonného sudcu, ako aj zástupcov žalovaných a v podstate zotrvali na názoroch konkretizovaných v pôvodnom odvolaní. Opätovne zdôraznili, že znalecký posudok vyhotovený žalovaným v 4. rade pre potreby dražby bol klamlivý. V ďalšom podaní žalobcovia poukázali na to, že v súvislosti s podaným znaleckým posudkom žalovaným v 4. rade pre potreby dražby ich nehnuteľnosti bolo voči nemu vznesené obvinenie pre prečin nepravdivého znaleckého posudku. Rovnako aj Ministerstvo spravodlivosti SR žalovaného v 4. rade v súvislosti s týmto znaleckým posudkom uznalo vinným z deliktu. V ďalších podaniach tvrdili, že existujú predpoklady v zmysle § 420 OZ, že bolo zneužitie právo v neprospech ich ako spotrebiteľov, poukázali na zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, podľa ktorého nebola skúmaná bonita spotrebiteľov, rovnako súd neskúmal neprijateľné zmluvné podmienky, opätovne uviedli, že im bol poskytnutý úver vo výške 32.961,56 eur a vytykali súdu prvej inštancie, že nevyužil ust. § 295 CSP a nevykonal dôkazy aj také, ktoré oni nenavrholi. Podľa nich sa súd nezaoberal upresnením finančného plnenia a jeho rozpisu. Nezaoberal sa tiež tým čo je, a čo nie je z ich strany uhradené na úvere, na ktorý poskytli sumu 15.966,56 eur, pritom bola postúpená ich pohľadávka až vo výške 33.817,48 eur, kedy ich veriteľ konal úmyselne v rozpore s právom, a to neprijateľnými zmluvnými podmienkami a nekalými obchodnými praktikami za situácie, keď úverové podmienky neboli individuálne dohodnuté.

17. Ďalšie podania strán sporu obsahovali doterajšie ich postoje v konaní.

18. Krajský súd v Prešove (ďalej len odvolací súd) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“), vzhľadom na včas podané odvolanie, preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcov je dôvodné.

19. Z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd prejedná vec v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať, nemusí byť pritom daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (viď rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS/78/05).

20. Každý je povinný počínať si tak, aby nedochádzalo ku škodám na zdraví, na majetku, na prírode a životnom prostredí (§ 415 Občianskeho zákonníka č. 40/1964 Zb. v znení zmien a doplnkov, ďalej len OZ).

21. Každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti. Škoda je spôsobená právnickou osobou alebo fyzickou osobou, keď bola spôsobená pri ich činnosti tými, ktorí na túto činnosť použili. Tieto osoby sami za škodu takto spôsobenú podľa tohto zákona nezodpovedajú; ich zodpovednosť podľa pracovnoprávných predpisov nie je tým dotknutá. Zodpovednosti sa zbaví ten, kto preukáže, že škodu nezavinil (§ 420 ods. 1 až 3 OZ).

22. Uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk). Škoda sa uhrádza v peniazoch; ak však o to poškodený požiada a ak je to možné a účelné, uhrádza sa škoda uvedením do predošlého stavu (§ 442 ods. 1, 3 OZ).

23. V predmetnom konaní žalobcovia sa domáhajú náhrady škody v súvislosti s dražbou ich rodinného domu a ďalších nehnuteľností, na ktoré bola zriadená Zmluva o záložnom práve v súvislosti so Zmluvou o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 22.06.2006. Žalobcovia tak dobrovoľnou dražbou prišli o obydlie svojej rodiny.

24. Odvolací súd uvádza, že strata obydlia je najextrémnejšou formou zásahu do práva na rešpektovanie obydlia, ktoré je garantované Ústavou SR. Ak však žalobcovia pri uzatváraní úverovej zmluvy uzavreli súčasne aj Zmluvu o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti, t.j. aj k rodinnému domu, ktorý by podľa všetkého bez poskytnutého úveru od žalovaného v 3. rade pravdepodobne do vlastníctva nezískali, je ťažko možné súhlasiť s názorom žalobcov, že to boli iba žalovaní, resp. ďalšie subjekty, ktoré zavinili stratu obydlia žalobcov. Nie je možné preto zdieľať názor žalobcov, keď osočujú tretie osoby za situáciu, do ktorej sa dostali.

25. Z obsahu spisu je možné vyvodiť záver, že žalobcovia, ktorí napriek zložitej, tak právne ako aj skutkovo, situácii sa nedali zastúpiť právnym zástupcom a uplatňovali si v rôznych konaniach svoje nároky, v ktorých úspešní neboli, možno aj preto, že jednak neuplatnili si nároky riadne, tiež ani včas, (keď ani odvolania proti nevyhovujúcim rozhodnutiam nepodali v zákonnej lehote), k riešeniu svojho problému pristupovali dosť benevolentne. Súd totiž môže poskytnúť náležitú ochranu strane sporu iba vtedy, ak si táto žalobou uplatňuje taký nárok, ktorý jej vyplýva z príslušných zákonných ustanovení, kedy je možné konkrétnej žalobe vyhovieť. Na ochranu tých-ktorých oprávnení nemôžu slúžiť inštitúty, ktorých ochrana nevyplýva z konkrétnej právnej normy. Žaloba nemôže byť úspešná v prípade, ak nie je uplatnená zákonne a včas. Podľa názoru odvolacieho súdu žalobcovia na ochranu svojich práv mali a mohli využiť zákonné inštitúty umožňujúce ochranu ich záujmov, do ktorých malo byť zasiahnuté. Ak by využili zákonné inštitúty tak, ako im to zákon umožňuje, svojich práv by podľa všetkého sa domohli. Ak tak žalobcovia neurobili v príslušných konaniach, v predmetnom konaní nemôžu poukazovať na také nedostatky, ktoré neuplatnili v iných, a to príslušných konaniach. Predmetom konania o náhradu škody je na žalobcoch, aby pre úspech žaloby preukázali splnenie všetkých zákonných podmienok na náhradu škody v zmysle zákona. V danom štádiu konania je možné konštatovať, že ak bolo začaté trestné stíhanie voči žalovanému v 4. rade v súvislosti so znaleckým posudkom, ktorý bol podkladom pre dražbu nehnuteľnosti žalobcov, je možné uvažovať o možnom naplnení zákonného dôvodu na náhradu škody, a to zavinenia pri splnení a preukázaní ďalších zákonných podmienok.

26. Súd prvej inštancie sa v konaní však nezaoberal uvedenou skutočnosťou, a to, že voči žalovanému v 4. rade bolo vznesené obvinenie, preto vo veci predčasne rozhodol. Navyše keďže obvinenie bolo vznesené dňa 23.03.2020, a o veci bolo rozhodnuté rozsudkom dňa 24.09.2019, ani nebolo možné, aby uvedenú skutočnosť súd prvej inštancie pri rozhodovaní vo veci vzal do úvahy a vyhodnotil.

27. Z vyššie uvedených dôvodov, keďže je nutné vo veci vyhodnotiť, či žalovaný v 4. rade porušil svoju povinnosť pri vyhotovení znaleckého posudku, ktorým ohodnotil nehnuteľnosti žalobcov pre potreby dražby, čo bude možné zrealizovať až po právoplatnom skončení prípadného trestného stíhania voči žalovanému v 4. rade, odvolaciemu súdu nič iné neostávalo iba rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

28. Úlohou súdu prvej inštancie bude vyčkať na právoplatné ukončenie trestného konania začatého voči žalovanému v 4. rade a podľa jeho záverov opätovne vyhodnotiť nárok žalobcov na náhradu škody uplatnenú v predmetnom konaní.

29. Prvoinštančný súd svoje nové rozhodnutie opätovne náležite odôvodní tak, aby zodpovedalo požiadavke ust. § 220 ods. 2 CSP a rovnako opätovne rozhodne o všetkých trovách konania. Keďže v odvolaní žalobcovia namietali v prípade ich neúspechu aplikáciu ust. § 257 CSP, pri novom rozhodnutí bude úlohou súdu prvej inštancie vyhodnotiť aj prípadnú existenciu, respektíve neexistenciu dôvodov vhodných osobitného zreteľa v zmysle § 257 CSP.

30. Vo vzťahu k námietke zaujatosti opakovane vznesenej žalobcami voči zákonnému sudcovi rozhodujúcemu v predmetnom konaní odvolací súd poukazuje na ust. § 53 ods. 2 CSP, podľa ktorého na opakovanej námietke zaujatosti podané z toho istého dôvodu súd neprihliada, ak už o nich rozhodoval nadriadený súd. Keďže o takejto námietke zaujatosti už bolo rozhodnuté uznesením Krajského súdu

v Prešove č.k. 22NcC/5/2019-274 zo dňa 27.08.2019, nebolo možné prihladať opakovane na takú istú námietku zaujatosti podanú žalobcami, keď už uvedeným uznesením bolo rozhodnuté, že zákonný sudca nie je vylúčený v danej veci z jej prejednávania a rozhodovania.

31. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

### **Poučenie:**

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Poučenie o dovolaní: Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 Civilného sporového poriadku, v ďalšom texte už len „CSP“)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 Ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP).